

alles Interesser; men i Almindelighed vil det dog være naturligt at meddele Koncessionen. Men naar dette nu ikke er Tilfældet, naar Sagen ligger saaledes for, at de vedkommende koncessionsjøgende fordre et betydeligt Tilskud, som altsaa kommer til at hvile paa hele Samfundet, paa hele Staten, saa kan man — længere vil jeg ikke gaa — fordre, at der tages tilbørligt Hensyn til alle de lokale Interesser, som vilde blive berørte ved en saadan lokal Bane. Man kan ikke uden videre stille sig paa det Standpunkt, hvorvidt en Bane som den, der her foreligger, vil gøre Nytte for den Egn, den løber igennem — man kan ikke alene stille sig paa det Standpunkt — men man maa ogsaa, naar man vil være retfærdig, se hen til, om den ikke vilde være til Skade for andre. Nu har den ærede Forslagsstiller, som indbragte Lovforslaget, jo selv gjort opmærksom paa, at ved denne Bane er der det særlige at bemærke, at den i høj Grad griber ind i bestaaende Interesser, den griber i høj Grad ind i 3, ja maaske 4 Byers Opland, hvad disse 3 eller maaske 4 Byer hidtil have kunnet med nogen Grund betragte som deres naturlige Opland. Som sagt, jeg siger ikke, at dette er en tilstrækkelig Grund til nu og i al Fremtid at nægte en saadan Bane, ingenlunde, men jeg mener, at Sagen bør nøje overvejes fra Lovgivningsmagtens Side. Det maa overvejes, om virkelig de Interesser, som tilfredsstilles ved Banen, ere saa store, at Staten kan have nogen Grund til at yde et betydeligt Tilskud for at faa dem tilfredsstillede, naar samtidig andre Interesser, andre Samfundsinteresser lide Skade. Det, jeg altsaa mener, er kun det, at dette skal undersøges nøje, inden man gaar ind paa at give Koncession paa en saadan Bane som denne. Endmere kommer jeg rigtignok til at stille denne Betragtning i Forgrunden, naar der som her er Tale om, at den projekterede Bane ikke alene skal være en Sidebane, eller om man vil en Mellembane mellem 2 Statsbaner, men skal være en selvstændig Bane, som gaar ud til en Havn, altsaa har et selvstændigt Endepunkt. Thi herigennem vil den altsaa komme til paa en ganske særlig Maade at skade i alt Fald en Købstads og maaske to Købstæders Interesser og skade dem paa en Maade, som forekommer mig i alt Fald at være unaturlig. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor man vil paa kunstig Maade søge at lave en ny lille Købstad paa Sjællands Vestkyst, og det vil man gøre ved at lægge en Bane ud til Mullerup Havn og ved at anvende Midler — i ethvert Tilfælde delvis eller indirekte — fra det offentlige

for at faa denne Havn udvidet og derved gennem faa en lille Handelsplads. Jeg forstaaer ikke, at det skulde være berettiget at anvende Statens Penge i et saadant Øjemed. Som sagt, lige over for den øvrige Del af Forslaget tillader jeg mig at anmode det høje Ting og dets Udvalg om nøje at overveje de forskellige lokale Interesser, som her kunne gøre sig gældende og med Rette gøre sig gældende, men særlig tror jeg rigtignok, man maa betænke sig 3 Gange, før man gaar med til at lave en selvstændig Bane som denne, som faar et selvstændigt Endepunkt, idet den munder ud ved Mullerup Havn. Man kan dog ikke se helt bort fra, at Tanken om denne Ruds-Bedby Bane er fremkommen, saa vidt jeg ved i alt Fald, efter at Staten havde paatænkt at bygge en Bane fra Slagelse til Bærsklev, altsaa til Rallundborg. Man har ment, at her kunde være et naturligt Supplement til denne Statsbane; men nu vil man uden Hensyn til den projekterede Statsbane bygge en helt selvstændig Bane. Jeg tror dog, at man med nogen Grund kunde sige: Det er at gaa videre, end der er nogen Grund til. Lad os først se, om vi faa Bærskleobanen, inden vi gaa til dette Anlæg, og lad os, naar vi en Gang gaa dertil — og det er jo ret sandsynligt — se at blive fri for den lille Arm til Mullerup Havn.

Formanden (Høgsbør): Da Indenrigsministeren skal være til Stede i Landstinget i Morgen, vilde det være ønskeligt, om i det mindste denne Sag kunde blive bragt til Ende i Dag, og jeg skal derfor tillade mig at opfordre de følgende Talere til at fatte sig i nogen Korthed.

Sammerich: Jeg skal bestræbe mig for at følge den ærede Formands Anmodning. Jeg vilde i det hele taget næppe have ønsket Ordet under disse Sagers 1ste Behandling, fordi det forekommer mig, at her maa det være de Medlemmer, som bedst ere kendte med de stedlige Forhold, der skulle oplyse Tinget og give alle de Oplysninger, der kunne supplere de Data, som først høre hjemme i Udvalget og egentlig først kunne gives i et Udvalg. Man er imidlertid kommen ind paa det almindelige Spørgsmaal om de smalsporede Baner, og der er der fremkommet nogle Udtalelser, som jeg for mit Vedkommende vil tage lidt Afstand fra. Der er nu det System, som tilfældigvis her hedder Kostashystemet; som det ærede Medlem fra Vestervig (M. Andersen) sagde, kunde det ogsaa hedde Decaivillesystemet, det ekstra smalsporede System. Jeg har personlig ikke